

Metsästysmatkailu menestyy vain huomioimalla paikalliset

Metsästysmatkailu nähdään maaseutua elävöittävänä toimintana, jota voidaan maltillisesti kehittää kunhan paikalliset metsästysperinteet huomioidaan. Metsästysmatkailua ei haluta kehittää hinnalla millä hyvänsä eivätkä sidosryhmät kannattaneet ajatusta, että taloudelliset syyt jyräisivät sosiaaliset ja ekologiset näkökannat.

Tiedot käyvät ilmi Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin tuoreesta selvityksestä, jossa tutkittiin metsästysmatkailun sosiaalista kestävyyttä Suomen ja Ruotsin pohjoisilla alueilla sekä Islannissa ja Skotlannissa.

Aluetaloudelliset vaikutukset nähdään kaikissa maissa metsästysmatkailun positiivisimpana asiana. Metsästysmatkailun koetaan tuovan alueelle tuloja, työpaikkoja ja kehittävän syrjäseutujen elinkeinomahdollisuuksia eri alojen yrittäjille. Metsästysmatkailu myös jatkaa turismisesonkia syksyyn. Skotlannissa moni metsästysmatkailua harjoittava yritys tekee tappiota metsästys tuotteistaan ja toteuttaakin metsästystä tukeakseen muita palveluja, hallitakseen kauriskantoja tai edustussyistä. Haastateltavat varsinkin Pohjoismaissa huomauttavat, ettei metsästys saa kaupallistua liikaa. Taloudellisten näkökantojen lisäksi korostettiin sosiaalisia seurauksia.

Suurimmaksi uhaksi metsästysten harrastajien kannalta Suomessa koetaan mahdollinen maanvuokran korottaminen matkailutoiminnan laajenemisen myötä. Kansainvälisessäkin vertailussa korostuu huoli paikallisten metsästäjien metsästysmahdollisuuksien säilymisestä. Metsästysmatkailun pelätään estävän lupien saannin, tiettyjen lajien metsästyksen ja tietyille alueille pääsyn. Paikallisten metsästysmahdollisuuksiin puuttumisen nähdään Pohjoismaissa johtavan sosiaalisiin konflikteihin.

Vaikka metsästysmatkailun jatkuvuus riippuu riistakannoista, oli vastaajilla suuri luottamus Suomen seurantajärjestelmään, eikä metsästysmatkailun koettu uhkaavan metsästyksen ekologista kestävyyttä. Skotlannissa taas haastatelluilla oli hyvin eriävät näkemykset siitä, ylläpitävätkö metsästystilat perinnemaisemaa vai uhkaako metsästyksen nimissä tehtävä maastonmuokkaus luonnon monimuotoisuutta.

Suomessa, Ruotsissa ja Islannissa on elinvoimainen ja tasavertainen metsästyskulttuuri, jossa paikallisten ihmisten metsästämisellä on pitkät perinteet. Skotlannissa taas metsästys tapahtuu yksityisomistuksessa olevilla tiloilla ja se nähdään elitistisenä harrastuksena. Kansainvälisestä vertailusta käy ilmi, että kun pohjoismaisessa metsästyksessä jahdin pääpaino on sosiaalisessa yhdessäolossa ja luonnosta nauttimisessa, painottuu Skotlannissa perinteen kokeminen ja itse ampumistilanne. Pohjoismaiden ja Skotlannin välillä on merkittävä ero myös metsästyksen julkisuuskuvassa. Skotlannissa metsästystä ylipäätään pidetään negatiivisimpana aktiviteettina

kuin Suomessa, Ruotsissa ja Islannissa, joissa metsästys yleisesti mielletään kulttuuriin kuuluvaksi.

Haastatteluissa kautta eri maiden tuli esiin toivomus, että metsästysmatkailun markkinoinnissa keskityttäisiin kokonaisvaltaisiin elämyksiin ja paikallisen kulttuurin esiintuomiseen. Sekä yrittäjät että sidosryhmät näkivät paikallisyhteisöjen huomioimisen kriittisenä menestystekijänä alan kehittämisessä.

Laadullinen tutkimus metsästysmatkailun sosiaalisesta kestävyydestä toteutettiin Suomessa, Ruotsissa, Islannissa ja Skotlannissa. Tuoreesta raportista löytyy kunkin maan tulosten lisäksi vertailu kansainvälisistä yhteneväisyyksistä ja eroavaisuuksista.

Lisätiedot:

Susanna Keskinarkaus
050 415 1153
susanna.keskinarkaus@helsinki.fi

Anne Matilainen
050 415 1156
anne.matilainen@helsinki.fi

Julkaisu:

Anne Matilainen and Susanna Keskinarkaus (eds.) The Social Sustainability of Hunting Tourism in Northern Europe. Reports 59. 111 p. 2010.

Suora linkki julkaisuun: <http://www.helsinki.fi/ruralia/julkaisut/pdf/Reports59.pdf>